

Rozvod a nové manželství z pohledu Bible

V tomto textu bychom se chtěli zabývat výroky z Bible k otázce rozvodu a uzavření nového manželství. Ani Ježíšova slova z Matoušova evangelia, která bývají zpravidla překládána „kromě případu smilstva“, nestojí v protikladu s jednoznačným odmítnutím rozvodu v jiných textech Nového zákona. I když Starý zákon rozvod připouštěl kvůli hříšnosti lidí, nikdy nebyl Boží vůlí. Ježíš na tuto Boží vůli jasně poukázal. Skrze své dílo spásy Ježíš mění naše srdce a uschopňuje nás zachovat věrnost podle Boží vůle, i když z různých příčin může být nutné žít odděleně od nevěřícího partnera. Na závěr píšeme ještě několik myšlenek, které mohou být pomoci při řešení dnešních mnohdy složitých situací.

Obsah

- 1 Je rozvod řešením?
- 2 Jasná slova z Bible k tématu o rozvodu a novém manželství po rozvodu
- 3 Kromě případu smilstva?
 - 3.1 Matouš 5:32
 - 3.2 Matouš 19:9
 - 3.3 K oběma pasážím
- 4 Proč byl rozvod v Starém zákoně povolený, avšak podle slov Ježíše už není?
- 5 Jak posoudit manželství ze starého života před obrácením?
- 6 Několik myšlenek k dnešní situaci
- 7 Shrnutí a povzbuzení

📌 1 Je rozvod řešením?

Milovat někoho znamená hledat pro něho to nejlepší, i když je to spojené s těžkostmi. Také lidé žijící v manželství stále znovu čelí situacím, které vyžadují sebezapření. Když se vyskytnou problémy, může být pokušením rozhodnout se pro lehčí cestu a dát se rozvést nebo uzavřít nové manželství poté, co mě můj partner opustil. Sňatek je však rozhodnutí, které nelze vzít zpět, i když ho někdo učinil lehkovážně a nesvědomitě. Proto bychom chtěli povzbudit ty, kteří rozvod nebo nové manželství zvažují, aby se bez obav otevřeli Ježíšovým slovům. Ježíš nám cestu nejen ukazuje, ale pomáhá nám po ní jít, i když si to nedokážeme představit.

K tématu rozvodu a uzavření nového manželství níže citujeme několik úryvků z Bible. Ukazují, že Ježíš očekává bezpodmínečnou celoživotní věrnost jednomu jedinému partnerovi. Po citátech následuje podrobnější výklad.

📌 2 Jasná slova z Bible k tématu o rozvodu a novém manželství po rozvodu

Následující pasáže z Nového zákona ukazují, že Boží vůlí je mít jen jednoho partnera, což znamená, že muž a žena si mají být věrni až do smrti.

Každý, kdo propouští svou ženu a žení se s jinou, cizoloží, a kdo se žení s tou, kterou

muž propustil, cizoloží. (Lukáš 16:18)

A přišli farizeové, aby ho pokoušeli. Ptali se ho, je-li muži dovoleno propustit svou ženu. On jim odpověděl: „Co vám přikázal Mojžíš?“ Oni pak řekli: „Mojžíš dovolil napsat rozlukový list a propustit.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto přikázání. Od počátku stvoření je Bůh učinil jako muže a ženu. Proto opustí člověk svého otce i matku a přilne ke své ženě. A budou ti dva jedno tělo, takže již nejsou dva, ale jedno tělo. Co tedy Bůh spojil, ať člověk neodděluje.“ V domě se ho na to učedníci opět ptali. Řekl jim: „Kdo by propustil svou ženu a oženil se s jinou, cizoloží vůči ní. A jestliže by ona propustila svého muže a provdala se za jiného, cizoloží.“ (Marek 10:2-12)

Manželům však nařizují — ne já, ale Pán — aby žena od muže neodcházela. Když by však přece odešla, ať zůstává nevdaná nebo ať se s mužem smíří. Také muž ať neopouští ženu. (1. Korintským 7:10-11)

Vdaná žena je zákonem vázána k žijícímu muži; jestliže však její muž zemře, je tohoto zákona zproštěna. Nuže tedy, pokud je její muž naživu, oddá-li se jinému muži, bude prohlášena za cizoložnici. Jestliže však její muž zemře, je od toho zákona svobodná, takže nebude cizoložnicí, když se oddá jinému muži. (Římanům 7:2-3)

Již ve Starém zákoně Bůh rozvod odmítá:

A ještě toto činíte: Zakrýváte Hospodinův oltář slzami, pláčem a nářkem, zatímco on již nehledí na přídatnou oběť, nepřijme ji od vás se zalíbením. A ptáte se: Proč? Protože Hospodin je svědkem mezi tebou a ženou tvého mládí, vůči níž jsi byl nevěrný, ačkoliv ona je tvou družkou, ženou tvé smlouvy. Ten, kdo má ostatek ducha, to nebude dělat. A co udělal ten jeden, když hledal potomka od Boha? Mějte se na pozoru ve svém duchu, vůči ženě svého mládí ať není nikdo nevěrný. Neboť nenávidím propuštění, praví Hospodin, Bůh Izraele, a toho, kdo přikrývá násilí na svém oděvu, praví Hospodin zástupů. Mějte se na pozoru ve svém duchu a nebudte nevěrní. (Malachiáš 2:13-16)

⚓ 3 Kromě případu smilstva?

V Matoušově evangeliu najdeme dvě pasáže (Matouš 5:31-32; 19:1-12), kde se zdá, že je možné v případě sexuálních prohřešků („smilstva“) učinit výjimku. Proč tyto důležité výjimky nenajdeme ani v ostatních evangeliích, ani v listech Nového zákona? Matoušovo evangelium bylo napsáno židovským čtenářům. V následujícím textu chceme ukázat, že židé chápali tato slova odlišně než většina lidí dnes. Bohužel dnešní běžné chápání ovlivnilo i překlady Bible, proto se zde budeme muset zabývat i otázkami překladu, avšak pokusíme se to omezit na minimum.

⚓ 3.1 Matouš 5:32

Také bylo řečeno: ‚Kdo propustí svou ženu, ať jí dá rozlukový list.‘ Ale já vám pravím, že každý, kdo propouští svou ženu, kromě případu smilstva, uvádí ji do cizoložství, a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží. (Matouš 5:31-32 — Český studijní překlad)

Řecké slovo „parektos“, které je zde přeloženo jako „kromě“, doslova znamená něco, co je vně, není zmíněno nebo je vyloučeno. (Např. v 2. Korintským 11:28 překládá Kralická Bible „Kromě toho, což zevnitř jest“; překlad Dr. P. Škrabala, 1948: „Nehledě k jiným věcem“.

Co nejdříve překlad textu by mohl znít následovně:

Také bylo řečeno: ‚Kdo propustí svou ženu, ať jí dá rozlukový list.‘ Ale já vám pravím, že každý, kdo propouští svou ženu (důvod případu smilstva je vyloučený), uvádí ji do cizoložství [1], a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží. [2]

Smilstvo bylo všeobecně uznávanou příčinou rozvodu.

V kontextu Matouše 5 se Ježíš odvolává na židovský zákon a tradici. Slovy „Také bylo řečeno“ myslí konkrétně na 5. knihu Mojžíšovu 24:1:

Jestliže si muž vezme ženu, bude jejím manželem, ale pak se stane, že nenalezne milost v jeho očích, protože u ní našel nějakou hanebnost, napíše jí rozlukový lístek, dá jí ho a propustí ji ze svého domu.

Výraz „nějaká hanebnost“ byl tehdejšími rabínskými školami vztahován na sexuální prohřešky. Pro mnohé židy toto bylo jediným možným důvodem k rozvodu. [3]

Ježíš přináší něco nového

Slova „Také bylo řečeno... Ale já vám pravím...“ ukazují, že Ježíš zde učí něco nového, něco, co židé ještě nikdy neslyšeli. V širším kontextu kázání na hoře (Matouš kap. 5–7) Ježíš prohlubuje Boží přikázání se zřetelem na čistotu a lásku. V užším kontextu (Mt 5:21–48) Ježíš staví starozákonní přikázání do kontrastu se svým „Ale já vám pravím“, čímž poukazuje na původní jasnou Boží vůli v těchto věcech, např. ve verších 33–34: „Dále jste slyšeli, že bylo řečeno předkům: ‚Nebudeš křivě přísahat, ale splníš Pánu své přísahy.‘ Já však vám pravím, abyste nepřísahali vůbec; ani při nebi, protože je to trůn Boží;“ Kdyby Ježíš v Matoušovi 5:32 chtěl pouze vyjádřit, že souhlasí s všeobecně uznávaným důvodem k rozvodu, jeho výroky ohledně rozvodu by se do tohoto kontextu nehodily. Nepřinesl by nic nového. („Nové“ věci, které Ježíš přinesl, jsou však odvěkou Boží vůlí.)

Ježíš učil, že židy všeobecně uznávaný důvod k rozvodu už neplatí slovy „důvod případu smilstva je vyloučený“.

To ale neznamena, že je někdo povinen zůstat se svým partnerem za každou cenu, i když se chová velmi špatně. Právě kvůli špatnému způsobu života může být nevyhnutelné se od takového partnera oddělit. Za určitých okolností může takové oddělení nabýt formy oficiálního rozvodu. Přesto zůstává i v tomto případě manželský svazek spolu se závazkem manželské věrnosti zachován. Uzavření nového manželství je tím vyloučeno. Ježíš odmítl oddělení, při kterém je manželské pouto zrušeno a oba partneři mohou vstoupit do nového manželství.

✚ 3.2 Matouš 19:9

V Matoušovi 19:9 je situace podobná Matoušovi 5:

Přistoupili k němu farizeové, aby ho pokoušeli. Říkali: „Je dovoleno, aby člověk propustil svou ženu z jakéhokoli důvodu?“ On jim odpověděl: „Nečetli jste, že ten, který stvořil

člověka, od počátku ,učinil je jako muže a ženu‘? A řekl: ‚Proto člověk opustí otce i matku a přilne ke své ženě a ti dva budou jedno tělo‘, takže již nejsou dva, ale jedno tělo. Co tedy Bůh spojil, ať člověk neodděluje!“ Řekli mu: „Proč tedy Mojžíš nařídil dát ženě rozlukový list a propustit ji?“ Řekl jim: „Pro tvrdost vašeho srdce vám Mojžíš dovolil propouštět vaše ženy, od počátku však tomu tak nebylo. Pravím vám, že kdo by propustil svou ženu, pokud by to nebylo na základě smilstva, a oženil se s jinou, cizoloží; a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží.“ Jeho učedníci mu řekli: „Jestliže je to mezi mužem a ženou takové, je lépe se neženit.“ (Matouš 19:3-10)

Český studijní překlad nabízí, po odstranění vysvětlujících doplňků psaných kurzívou, doslovný překlad verše 9: Pravím vám, že kdo by propustil svou ženu, ne na základě smilstva, a oženil se s jinou, cizoloží; a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží.

V řečtině existují dvě různá slova pro vyjádření záporu. Slovo μη/me použité ve frázi „ne na základě smilstva“ je používáno k vyjádření zákazu. V Novém zákoně najdeme několik případů, kde je tento druh záporu me/=ne použit bez vysvětlujícího slovesa. Co nemá být učiněno, je vždy nutné odvodit z kontextu^[4]. Ježíš zde tedy vyjadřuje, že v případě sexuálních prohřešků nemá být jednáno určitým způsobem. Z kontextu je zřejmé, že tím, co nemá být učiněno, je rozvod. Význam je proto následující: ani na základě smilstva.

Marek 10:12 uvádí opačný případ, kdy žena propustí svého muže. Marek 10:1-12 a Matouš 19:1-12 jsou paralely a mluví o té samé situaci. Na otázku farizejů, zda je dovoleno, aby člověk propustil svou ženu z jakéhokoli důvodu ^[5], Ježíš odpovídá poukázáním na řád stvoření, že muž a žena jsou jedním tělem a „co tedy Bůh spojil, ať člověk neodděluje“. Rozlukový list, který Mojžíš nařídil, byl dovolen jen pro tvrdost srdcí. Původní Boží vůle byla jiná. Ježíš zde zdokonaluje zákon. Neoddělitelný charakter manželského svazku má svůj základ v řádu stvoření.

Také reakce učedníků v Matoušovi 19:10^[6] ukazuje, že Ježíšovo učení pro ně bylo v tomto bodě zcela nové. Židovský zákon povoloval rozvod a nové manželství, například v případě sexuálních hříchů ženy (podle rabína Šamaje). Učedníci z Ježíšových slov pochopili, že podle Boží vůle není možné manželský svazek zrušit, dokonce ani v případě sexuálního hříchu ženy. Proto si učedníci kladou otázku, zda je vůbec záhodno se oženit. Také tato reakce ukazuje, že Ježíš přinesl něco úplně nového. Kdyby Ježíš učil, že se manžel smí po rozvodu z příčiny smilstva znova oženit, učil by to samé, jako mnoho jiných židů a nevyvolal by tak udivenou reakci učedníků.

✚ 3.3 K oběma pasážím

V Matoušovi 5:32 a 19:9 vidíme, že v pozadí stojí Mojžíšův zákon o rozlukovém listu (5. Mojžíšova 24:1). Ježíš na obou místech vyjadřuje, že odůvodnění rozvodu smilstvem není Boží vůlí. Jelikož výklad 5. Mojžíšové knihy 24:1 byl důležitý především pro židovské křesťany, není udivující, že tyto dva verše, kde Ježíš nedovoluje rozvod ani v případě smilstva (s možností nového manželství), najdeme jenom v evangeliu podle Matouše. Marek a Lukáš, kteří psali především pro křesťany z pohanů, nechtěli své čtenáře otázkou výkladu příčiny rozvodu v 5. Mojžíšové 24:1 zaměstnávat a tato Ježíšova slova určená židům vynechali.

Matouš 5:32 a 19:9 jsou tedy v souladu se všemi ostatními slovy Nového zákona a nemluví o žádném možném důvodu k rozvodu, nýbrž naopak, že důvody židů k rozvodu nejsou platné.

⚓ 4 Proč byl rozvod v Starém zákoně povolený, avšak podle slov Ježíše už není?

Rozvod nikdy nebyl Boží vůlí. Mojžíš dovolil rozvod kvůli neposlušnosti národa. V židovském národě bohužel jen málo lidí chtělo žít podle Boží vůle, zatímco ostatní byli většinou velmi neposlušní. Právě proto Bůh dovolil rozvod a nové manželství, protože jinak by někteří lidé museli velmi trpět neposlušností druhých. Ze sociálních příčin bylo pro propuštěnou ženu téměř nezbytné znovu se vdát, aby byla materiálně zajištěna a ve stáří měla vyhlídku na podporu od vlastních dětí. To je důvod, proč Mojžíš přikázal manželovi dát jí rozlukový list. Tento doklad byl pro propuštěnou ženu důležitým prostředkem ochrany jako důkaz, že nebyla prostitutka ani neměla žádný pohlavní styk mimo manželství (za což byl trest smrti). Byla propuštěna a bylo jí právně dovoleno znovu se vdát.

Mezi židy nebylo kvůli neposlušnosti mnohých nikdy možné, aby všichni žili v poslušnosti, lásce a hluboké jednotě. Ježíš takový život umožnil v církvi, kde nevěřící nemůže zůstat, pokud se neobráť a kde se každý člen rozhodl následovat Ježíše bez kompromisů. Každý křesťan dostal moc Ducha svatého k životu ve svatosti, oddanosti, lásce a poslušnosti. Ježíšův nárok je vysoký: z pohledu Boha není možné se rozvést. Tomuto nároku porozumíme pouze tehdy, když pochopíme jeho příkaz žít v bratrské lásce. Díky své lásce jsou křesťané schopni podle Ježíšova přikázání o manželství žít. V Božích očích je manželství platné, dokud oba partneři žijí. Pavel píše, že pokud jeden z partnerů je nevěřící a chce se oddělit od křesťana, může tak učinit. Z pohledu Boha ale nejde o rozvod, který by jim umožnil vstoupit do nového manželství. Před Bohem zůstávají manžely, ale mohou žít odděleně.

Manželství je smlouva před Bohem, které je třeba zůstat věrný, i když jeden z partnerů tuto smlouvu poruší. Může se stát, že nevěřící partner z jakéhokoli důvodu křesťana opustí. Pokud tehdy křesťan znovu vstoupí do nového manželství, nejenže poruší manželskou smlouvu, ale vtáhne svého „nového“ partnera hluboko do hříchu smilstva a cizoložství.

Křesťané se z lásky dělí o svůj majetek (Skutky 2:44–47, Skutky 4:32–37). Když nevěřící manžel opustí křesťanku, bude o sociální zabezpečení jejího života v církvi postaráno. Nežůstane sama, protože Bůh dává každému křesťanovi hlubokou radost a naplnění z bratrské lásky a jednoty.

⚓ 5 Jak posoudit manželství ze starého života před obrácením?

Proto je -li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové.
(2. Korintským 5:17)

Toto slovo apoštola Pavla je velmi důležité a ukazuje, jak zásadní je změna života člověka po obrácení. Nevyjadřuje však, že všechny naše závazky ze života před obrácením už neplatí.

Ať je tedy vaše slovo ‚ano, ano‘ — ‚ne, ne‘ (Matouš 5:37)

Obzvlášť to platí pro manželský slib. Jak už jsme uvedli v části 3.2, Ježíš odůvodňuje nerozlučitelnost manželství řádem stvoření. Myšlenka, že manželství uzavřená před obrácením už nejsou platná a partneři mohou být rozvedeni, protože jako křesťané mají nový život, je falešným učením znevažujícím slova Ježíše.

V 1. Korintským 7:10–15 píše Pavel o manželstvích uzavřených před obrácením:

Manželům však nařizují — ne já, ale Pán — aby žena od muže neodcházela. Když by však

přece odešla, ať zůstává nevdaná nebo ať se s mužem smíří. Také muž ať neopouští ženu. Ostatním pak pravím já, ne Pán: Jestliže má některý bratr nevěřící ženu a ona je ochotna s ním žít, ať ji neopouští. A má-li některá žena nevěřícího muže a on je ochoten s ní žít, ať svého muže neopouští. Neboť nevěřící muž je posvěcen ve své ženě a nevěřící žena je posvěcena ve svém muži. Vždyť jinak by vaše děti byly nečisté, avšak nyní jsou svaté. Jestliže se však nevěřící chce rozvést, ať se rozvede. Ten bratr nebo ta sestra nejsou v takových případech otroci. Neboť Bůh nás povolal ku pokoji.

Pavlovou zásadou je, že dokud nevěřící akceptuje nový život křesťana, mají spolu zůstat. Pokud přece jen dojde k rozdělení (verš 15), křesťan má buď zůstat sám nebo se s partnerem smířit (verš 11).

✚ 6 Několik myšlenek k dnešní situaci

Dnes je bohužel velmi vzácný „normální případ“ jediného manželství, kdy oba manželé spolu žijí až do smrti ve vzájemné věrnosti, jak si to slíbili na svatbě. Neúplné rodiny se stávají stále běžnější. Tato situace ovlivňuje i život a učení různých „církví“ a náboženských skupin.

Pro pochopení odmítnutí rozvodu s nárokem na nové manželství je dobré mít na mysli pozitivní hodnotu manželství v plánu Božího stvoření. Více o tom si můžete přečíst v článku Manželství a rozhodnutí pro život bez manželství. Je vždy důležité zvážit, jak uvést do praxe základní učení Bible v konkrétní situaci, ve které se někdo nachází.

Ježíš v otázce rozvodu znovu vynesl na světlo původní Boží vůli, takže dokonce jeho učedníci, kteří znali starozákonní praxi rozvodu a nového manželství, tím byli zaskočeni.

Mezi prvními křesťany byli určitě tací (z židovským i pohanským pozadím), kteří byli podruhé ženatí/vdané. V Písmu svatém nenajdeme radu druhé manželství rozvázat, protože si při jeho uzavření neuvědomovali, že dělají něco zcela Bohem zakázané, i když aspoň věřícím ze židů muselo být jasné, že Bůh nevidí rozvod jako něco dobrého.

Když Pavel píše Timoteovi, že episkop má být muž jedné ženy (1. Timoteovi 3:2), dozvídáme se, že muži, kteří se podruhé oženili, sice nemohli být staršími, byli však v církvi přijímáni. V dnešní době tato praxe (že lidé mohou ve svém novém manželství v církvi pokračovat) nemůže být přijata bezpodmínečně, protože Nový zákon je mnohým znám a s ním i jasný postoj Ježíše k této otázce. (Mnohým lidem je znám aspoň teoreticky jasný postoj Katolické „církve“ k otázce rozvodu a nového manželství.) Proto by skutečnost, že uzavření nového manželství není správné, měla být mnohým dnešním lidem jasnější než lidem z doby prvotní církve. Záleží na tom, s jakým vědomím někdo do druhého manželství vstoupil. Pokud někdo do něho vstoupil s vědomím, že je to v rozporu s Boží vůlí, nemůže toto manželství být považováno za manželství podle Boží vůle. Problém má často hlubší kořeny – například když byly při uzavírání prvního sňatku zanedbány duchovní otázky, především otázka, jaký má partner postoj k Bohu.

Každý konkrétní případ je však nutné důkladně zkoumat a upřímně hledat Boží vůli. I když by výsledek upřímného zkoumání znamenal, že nové manželství nemůže pokračovat, je nutné zvážit ještě další hlediska. Především když oba partneři jsou křesťany, důsledkem nebude úplné odloučení. Často se najdou mnohé společné úkoly, jako např. výchova dětí. Pro děti určitě není nápomocné, když vidí, že jsou rodiče odděleni. Avšak v tomto případě (pokud výsledkem je, že druhé manželství nemůže pokračovat) nebude ve vztahu už žádné místo pro sexuální vztah.

✚ 7 Shrnutí a povzbuzení

Ježíš zdůrazňuje, že Boží vůlí je mít jen jednoho partnera za celý život. Je to zřejmé z jeho argumentů, že muž a žena budou jedním tělem a že muž nemá propustit svoji manželku. Pokud se rozvedou, nesmí ani jeden z nich uzavřít nové manželství dokud partner žije, protože tehdy manželská smlouva ještě platí. Když jeden z partnerů přesto do nového manželství vstoupí (ještě během života manžela nebo manželky), dopouští se cizoložství. Před Bohem neexistuje rozvod. Manželství platí tak dlouho, dokud manželé žijí. Ježíš v žádné pasáži nečiní rozdíl mezi tím, zdali je někdo propuštěn z vlastní viny, nebo je nevinen.

Protože Ježíš v Markovi a Lukášovi nepřipouští žádné výjimky, nemohl ani v Matoušovi na žádnou výjimku myslet. Také z reakce učedníků vidíme, že v otázce rozvodu není žádná výjimka. Nové manželství není možné, dokud partner žije.

V 1. Korintským 7 se Pavel věnuje některým případům podrobněji. Když už je někdo rozveden v čase svého obrácení, má zůstat sám nebo se s bývalým partnerem smířit. Pokud se nevěřící partner chce s křesťanem rozvést, křesťan to má dovolit (v. 15):

„Jestliže se však nevěřící chce rozvést, ať se rozvede. Ten bratr nebo ta sestra nejsou v takových případech otroci. Neboť Bůh nás povolal ku pokoji.“

Nebýt „otroky“ v tomto případě znamená, že bratr nebo sestra nejsou odsouzeni k životu plnému konfliktů a problémů s nevěřícím partnerem. Mohou se oddělit a zůstat bez manželství.

Co je pro mnohé nepředstavitelné, není neúnosným břemenem. Křesťan má skrze Ježíše Krista nový vztah s Bohem. V tomto vztahu si uvědomujeme nároky, které na nás klade Boží svatost. Tyto nároky jsou vyšší než ty, které byly kladeny na věřící v době Starého zákona. Jsme si také více vědomi vlastních slabostí a hříchů. Bůh nás učí čerpat sílu z blízkého vztahu s Ním tam, kde naše síly nestačí. S Ním a skrze Něho se stává „nemožné“ možným. Bůh pomáhá také skrze společenství s bratry a sestrami, které každý křesťan velmi potřebuje – společenství s těmi, kteří Boží slova poslouchají a také činí. Jsou našimi sourozenci v Kristu, naši duchovní rodinou, která přetrvává až do věčnosti. Křesťan tedy není sám, i když nežije v manželství.

Související témata

- [O manželství a rozhodnutí zůstat svobodný](#)
- [Téma rozvodu v raně křesťanské literatuře](#)

E-mailová adresa

Zpráva

Odeslat

Poznámky:

1. doslova: “zapříčiní cizoložství vůči ní” — tento doslovný překlad, na rozdíl od běžného překladu „uvádí ji do cizoložství“ poukazuje na to, že skutek cizoložství je učiněn mužem, který propustí svoji manželku. Zde se ještě nejedná o cizoložství v nejsilnějším slova smyslu (pohlavní styk s jinou ženou), přesto je právě propuštění

ženy viděno jako skutek cizoložství.

2. Důkladné vysvětlení tohoto navrženého překladu najdete v: Karl Staab, Die Unauflöslichkeit der Ehe und die sog. „Ehebruchsklauseln“ bei Mt 5,32 und 19,9: Festschrift für E. Eichmann, Paderborn 1940, 435–452
3. Existoval také jiný výklad (v rabínské škole Hillelově), podle kterého byl rozvod dovolen z mnohých, dokonce i malicherných příčin.
4. Židovští vůdci v Matoušovi 26:5 prohlásili: „Ne ve svátek, aby nenastalo pobouření mezi lidem.“ V první větě chybí sloveso. Z kontextu je však zřejmé, že vůdci nechtěli, aby byl Ježíš zatčen během svátku, ale už před ním. Úplná věta by zněla: „Ne ve svátek (má být zatčen), aby nenastalo pobouření mezi lidem.“
5. Zde se jedná, podobně jako v Matoušovi 5:32, o výklad 5. Mojžíšovy 24:1
6. Jeho učedníci mu řekli: „Jestliže je to mezi mužem a ženou takové, je lépe se neženit.“

© 2022 www.krestane.info - Všechna práva vyhrazena.

Uvedená biblická místa jsou převzata z Bible :

Písmo svaté Starého a Nového zákona : český ekumenický překlad © 1987 - 2009 .

Odkazy a obsah článků (v nezměněné formě s uvedením zdroje) mohou být šířeny pro nekomerční účely.

Publikování anebo šíření obsahu těchto webových stránek v jiné formě anebo pro jiný účel podléhá našemu souhlasu.

Webová stránka může obsahovat odkazy na internetové stránky třetí strany.

Jejich zveřejnění neznamena, že jejich obsah schvalujeme, přijímáme anebo s ním souhlasíme.